

18 דצמבר

מחננת הרכבה בנ. י. הבהילו לישיבה "ועידת השלום"

שקרא ווייז על-פי הצעתי. החבר שסלומון גולדמן לא בא,

סלוגרף שאין טעם לבטל זמן בשיחות וויכוחים במקום.

(35) תפקידו של סלומון גולדמן מילא הפעם רבי הלר ססי-

נסינטי. אחרי כניסת אמריקא למלחמה יש לבדוק הכל מחדש, היום

כל יש להסתלק מענין הצבא היהודי, לרבות הצבא בארץ... לא

כולם חסכו בו - אולם הורוש היטוס כללי. על צבא באמריקא

בוודאי אין לדבר - אם כי חבר בית הנבחרים, בינגל הכניס הצעה

חוק להחל הצבא היהודי בארץ שמוש "החכר והשאל". הלר טען

שמצב נשתנה לרעהנו לעומת המלחמה האחרונה. אז הרימו על נס

עקרון הגדרת עצמית - מודה זו חלפת עכשיו (שונא זה לא חופס

שעקרון זה היה אז נגדנו, ואעפ"כ יחמוך וילסון בציונות), ויש

להזהר. יש להקים ועד פרווויזורי (מהו קסם שם זה ?)

ויכוח רב עורר המו"ס עם הוועד לצבא היהודי, אם

כי הדסה תחליטה פה אחד נגד כל סגע עם ועד זה. סילוור, ליטסקי,

ניוסן, לוונטל חמכו ב"איחוד". סילוור הקשה מדוע איחוד עם

פשיטטים מוול סטרים (כלומר הועד היהודי האמריקאי) ולא עם

ציונים ? ... בדבר הרכב ועד החירום נצטרפו בינחיים ציר

הציונים הכלליים לדעת הדסה, לבטל חברות at large ולסנוח

רק ב"כ המסלגות (למען הבטיח השפעה הקולקום) התנגדתי לכך

וביצעתי השארה 7-8 אנשים מקובלים על הכל שאינם כפופים להוראות

שום ספלגה וחרוב קיבל דעתי.

נדרשתי להבטח דעתי על קשרים עם מי עד לצבא יהודי (אצ"ל) אך סרבתי (כבר הבעתי דעתי פעמים והיא לא נחקבלה), אולם הבעתי דעתי בבהירות על שאר השאלות:

המקיד ישיבה זו היה לדעתי ליכוד כוחות ההנהגה הציונית והחווית קו פעולה ברור. בין המפלגות יש מידה לא קטנה של אחדות. דרושה אחדות-העולה בין מספר אישים.

סצ'י האישי פה קשה, ביחוד עכשיו: בתקדו של ויצמן (ט) אני צירו של העם היהודי לאמריקא - בלי כל סמכות רשמית וכוח של ציר. כאן ביהדות סבוכה - אם כי לדעתי ללא כל יסוד, כי כניסת אמריקא למלחמה הקלה על סצב היהודים ועזרה למעמדנו פה ובארץ - כי חננו עכשיו שותפים למלחמה אנושית. אולם היהודים פה נבוכים, וקבעתי לעצמי (להתנהגותי כאן) ארבעה עקרונות:

- א) שום דבר לא יעשה באמריקא בניגוד לעמדת הממשלה.
- ב) לפעול מחוץ הרמוניה עם התנועה הציונית.
- ג) לא לקבל דעה יהודי על עמדת "הגויים" באמריקא - אלא לשמוע רק דעה גוי בעצמו. נסי וני עם חרכים, ערבים, רוסים ואנגלים.

הראני שאין לסמוך על סברה יהודית בדבר הלך רוח גויי, אלא לבדוק דעה הגויים בעצמם.

- ד) לא להגדר אחרי הלך רוח זמני של דעת הקהל.
- גם לא להתעלם מסנו, אלא לנסות לראות הנולד והתפתחות הדברים. יש יהודים הסבורים שכניסת אמריקא למלחמה מחייבת

אוחם להחלק מכל פעולה יהודית, כי כל המאמצים צריכים להיות מוקדשים לאמריקא. לדעתי זוהי טעות, אך הסובר כך ביושר - יש לכבוד דעתו, אולם ליהודי זה יש להגיד: אל התערב בעניינים יהודיים.

באשר לצבא יש להבחין בין שלשה דברים שונים :

(1) צבא יהודי בארץ. כניסה או אי-כניסה של אמריקא למלחמה אינה נוגעת לענין גם לא מה שחושבים כאן על כך. יהודי א"י אינם כיהודי אמריקא או רוסיה - אלא עם ככל עם, והם יעמדו בלי הפסק על זכותם להלחם בצד לוחם. מבחינה אובייקטיבית כניסת אמריקא למלחמה הוסיפה לנו בן-ברית, ואפשר בכוח יוד גדול ללחוץ פה על אנגליה. אולם שום דעה שתקבל פה - לא חשנה את עמדת יהודי א"י.

(2) צבא יהודי מחו"ל בלי השתתפות יח דים מארצות (37)

הברית. כמקודם נדרוש הקמתו - ואין הדבר חלוי אלא בעמדת הממשלה האנגלית. יש קנדה, ארצות אמריקא הדרומיות, אירופה, אסיה ועוד.

(3) צבא יהודי בשחוף יהודי אמריקא - זה לא יעשה

על-ידינו בלי הסכמת חברינו כאן ובלי הסכמת הממשלה, ורק זה עומד לדיון.

במלחמה האחרונה, לאחר כניסת אמריקא למלחמה, נספחי

עם פנחס רוטנברג לווינגטון והצענו לברנדיס הקמה לגיון יהודי

חתך דגל אמריקני בשביל א"י. ברנדיס פנה לוילסון. הנשיא

התיחס לדבר באהדה, אבל אמר שאמריקא לא הכריזה מלחמה על חרמיה

ואינה סתכוונת לעשות זאת, ולכן דבר זה לא יחכן, ויש לפנות לממשלה האנגלית.

במרכז עניינינו הציוניים קומדה הפעולה הפוליטית - לרכוש עזרה אמריקא לציונות. צורך קודם הוא הקמת חזית כללית של יהדות אמריקא. הגופים המשתתפים אהנו בשיחות על הכניח פעולה אינם לדעת יהדות אמריקא, אולם כלפי הממשלה בווישינגטון ובאנגליה - זוהי היהדות, ואם כל אלה יתמכו בדרישותינו העיקריות : צבא יהודי בארץ והקמת מדינה יהודית - יש לדבר ערך רב, בכל אופן, חסיכה זו חסיר מכשול אחד: הסתמכות מתנגדינו בממשלה על חילוקי דעות יהודיים.

העיקר - הוא רכישת אמריקא לציונות. פירוש הדבר :

(א) רכישת הנשיא והאישים הקרובים לו ביותר.

(ב) רכישת דעת הקהל, כלומר :

1. חברי הקונגרס,

2. גדולי העיתונאים,

3. ראשי הכנסיות,

4. תועה הפועלים,

5. החוגים האינטלקטואליים הליברליים,

המתנגדים לנו עכשיו. לשם כך יש צורך בפעולה סתוכנת ומחושבת המכוונת לכל איש וחוג. לציונות יש גלויים וחכמים שונים, ויש לדעת מהו הגלוי והחוכן הציוני העלול לקחת חוג פלוני או אלמוני, אישיות זו או אחרת, ועלינו למצוא את האישים המתאימים לכך, שיש להם האמונה הרבה בציונות ושיוכלו להדביק באמונתם את האחרים.

זה מחייב חבר-אנשים מסורים לפעולה זו.

בלבבות, נדמה לי, היה קצת רוגז על כמה מהערוחי,
כי נפגעה, כנראה, "אמריקניותם" ואינם אוהבים לשמוע מ"זר"
עצום בדבר הפעולה באמריקא. הגב' יעקב'ס גילחה את כעסה.
אולם אין דבר.

נראה אם יהיו תוצאות לשיחות אלו.

19 דצמבר
יום ו'

בחשבה למברקי לקורר מחדש שאלה הצבא בארץ
קיבלתי חבוקר סברק מלוקר, שהיים ראה אח וינים, וזהו
אופטימי ואינו רואה צורך שנקורר אנחנו השאלה, כי הוא
עוסק בדבר (I am optimistic regarding Pal. Loan and
advises take no direct step for fort-might as he himself
working on it. "

טוב שרבי הלר אינו ציר אמריקא בלונדון. אולם
חוששני שוינים אופטימי יותר מדי ומוטעה ע"י עידן. אין הוא
סקלה על הדעת שהם מוליכים אותם שולל ע"י חשובות-דחיה
המשמעות לחרי אנפין.

מרטו קיבלתי מספרים נוספים על הבחירות לועידה

המסחרות.